

ГЛАВА 8.

1. А Исусъ отиде на горѣ-тѣ Елеонскѣ.
2. И на заранѣ-тѣ дойде пакъ въ храмъ-тѣ и всичкый-тѣ народъ идяше при него ; и сѣднѣ та гы учаше.
3. И доведохъ книжници-тѣ и Фарисеи-тѣ при него еднѣ женѣ хванѣтѣ въ прѣлюбодѣйство, и като ѣж поставихъ на срѣдѣ,
4. Казувать му : Учителю, тая жена бы хванѣтѣ въ само-то дѣло като прѣлюбодѣйствуаше.
5. А въ законъ-тѣ Моисей повелѣ намъ, които сѣж таквызъ съ камъниѣ да гы убивамы ; ты какво казувашъ ?
6. И това казувахъ да го искушавать, за да иматъ да го обвиняватъ. А Исусъ ся наведе долу, и пишѣше съ прѣстъ на земѣ-тѣ.
7. И като постоянувахъ да го пытать, исправи ся и рече имъ : Който отъ васъ е безгрѣшенъ, той пръвъ да хвърли камъкъ на неѣж.
8. И пакъ ся наведе долу и пишѣше на земѣ-тѣ.
9. А тѣ като чухъ *това*, и отъ свѣтъсь изобличавани, излѣзвахъ си единъ по единъ, като наченѣхъ отъ стары-тѣ до найсетны-тѣ ; и останѣ Исусъ самъ си и жена-та стояща на срѣдѣ.
10. И когато ся исправи Исусъ, и не видѣ никого освѣнь женѣ-тѣ, рече ѣ : Жено, дѣ сѣж онѣзи които тя обвинявахъ ? не ты ли осѣжди никой ?
11. И ты рече : Никой, Господи. И Исусъ ѣ рече : Нито азъ ты осѣждамъ ; иди си, и отъ сега не согрѣшавай вече.
12. И пакъ говоряше Исусъ *народу* и казуваше : Азъ съмъ видѣлина на свѣтъ-тѣ ; който мя слѣдува, нѣма да ходи въ тъмнинѣ ; но ще има видѣлинѣ-тѣ на животъ-тѣ.
13. А Фарисеи-тѣ му рекохъ : Ты самъ си за себе си свидѣтелствуашъ ; твое-то свидѣтельство не е истинско.
14. Отговори Исусъ и рече имъ : Ако и да свидѣтелствувамъ азъ самъ за себе си, свидѣтельство-то ми е истинно ; защото знаѣж